

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XX. évf. 4. szám
2025. május 24.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános, mobil: 06-30-221-44-03

Ézsöl Krisztián káplán, mobil: 06-30-589-43-41

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. Tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: SZOMBAT 16 óra.

A templombúcsú alkalmával a tablókon az alábbi gondolatokat olvashattuk:

„ISTEN MINDNYÁJATOKAT SZERET.”

XIV. Leó pápa megválasztásakor mondta: *„Isten mindnyájatokat szeret.”*
Kivétel nélkül. Téged is! Mégpedig minden mértéket meghaladóan, vagyis nagyon-nagyon. Mondhatjuk így is: végtelenül. Annak ellenére, hogy nem vagy tökéletes. Nem azért szeret, mert ilyen vagy, vagy olyan vagy, hanem azért szeret, mert VAGY!

Erre a szeretetre lehet egyik válaszuk a BIZALOM. Bízunk az ő jóságában, irgalmában, segítségében, erejében. Ha elég nagy a bizalmunk, csodákra leszünk képesek.

Ősi mondás: *„Bízunk Istenben, de tartsuk szárazon a puskaport!”* Ha jól belegondolunk, a mondás második fele éppen ellentétes az elsővel! A puskaport azért kell szárazon tartani, hogy ha az ellenség támadna, azonnal vissza tudjunk löni. De nedves puskaporral nem lehet ágyúzni. Ám ha mi a visszalövésre gondolunk, akkor az azt jelenti, hogy nem bízunk eléggé Istenben. Nem bízunk Jézus tanításában, aki azt mondta: ha bántanak, tartsd oda a másik orcádat is; ha elveszik köpenyed, add oda a köntösödöt is; ha ezer lépésre kényszerítenek, menj el kétezerre; ha megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrel; bocsáss meg az ellened vétőknek, tégy jót üldözőiddel, szeresd az ellenséget is!

- 2 -

Át kell fogalmazni a mondást! Valahogy így: **BÍZZUNK ISTENBEN, ÉS NE TARTSUNK PUSKAPORT!** Vagyis ne is készüljünk visszaütésre, visszalövésre.

Leó pápa ezt is mondta:

„JÉZUS BÉKÉT HOZ NEKÜNK. FEGYVERTELENÜL ÉS LEFEGYVERZŐEN.”

Azaz, akinek még fegyver van a kezében, attól is azt kéri, hogy tegye le, mondjon le az erőszakról. Péternek azt mondta Jézus: *„Tedd vissza hüvelyébe kardodat!”* Az adok-kapok ördögi körét azzal lehet megszakítani, hogy nem ütök vissza.

Székely Magda:

„Leüthetsz. Én nem ütök vissza.

Az én kezem gyöngye a rosszra.

A hulló test helyén leüthetetlen

erősen áll az én igazi testem.”

Már az Ószövetségben megjelenik az a kép, hogy milyen lesz az igazi béke: akkor majd a kardokból ekevasat kovácsolnak. A fegyverek anyagából a békés munka eszközt készítik el, ezzel segítve azt, hogy mindenkinek jusson elegendő táplálék.

Tévúton jár, aki azt gondolja, hogy fegyverekkel lehet megőrizni a békét, hogy lehet „békeharcot” vívni. A fegyverek árából értelmes és hasznos célokat kellene megvalósítani! A fegyverek használatával csak a pusztulás jön: életek, családok, értékek válnak semmivé.

Az 1987-ben béke Nobel-díjjal kitüntetett Costa Rica esete rendkívül tanulságos. „Annak érdekében, hogy a demokráciát a nép akarata és nem a fegyveres erő tartsa fenn, eltörölték a hadsereget. Új alkotmányt írtak, amely megtiltotta a fegyveres erő létrehozását. Ez rengeteg pénzt szabadított fel az oktatásra, az egészségügyre és a gazdaságfejlesztésre.” (Donella Meadows Archívum) A latin-amerikai országok közül egyedül itt szűnt meg teljes mértékben az írástudatlanság, és az életszínvonal is sokkal magasabb itt a többiekénél. (Gromon)

Leó pápa jelmondata: IN ILLO UNO UNUM = Őbenne, az Egyben egyek

XIV. Leó pápa megerősítette a püspökké szenteléséhez választott korábbi címerét, valamint az „In Illo uno unum” jelmondatát. Ezeket a szavakat Szent Ágoston használta egyik prédikációjában, amikor a 127. zsoltárt magyarázta: *„Bár mi, keresztények sokan vagyunk, az egyetlen Krisztusban egyek vagyunk”,* röviden *„Őbenne, az Egyben egyek”.*

Emlékeztet ez minket Jézus leghőbb vágyára, amelyet az utolsó vacsorán így öntött szavakba: *„Legyenek mindnyájan egy. Amint te, Atyám, bennem vagy, s én benned, úgy legyenek ők is bennünk.” (Jn 17, 21.)*

Ugyanezen alkalommal mondta Jézus azt is, hogy ő a szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők. Ezért énekeljük a búcsúi szentmisében az alábbi éneket:

„Én vagyok az igaz szőlőtő,” alleluja, „s ti a szőlővesszők.” Alleluja.

„Aki bennem marad, és én őbenne, * az bőséges termést hoz.”
„Ha bennem maradtok, és az én ígéim bennetek maradnak, *
bármit kértek, megkapjátok.”

LELKI MATEMATIKA

József Attila: A SZÁMOKRÓL

Tanultátok-e a számokat?

Bizony számok az emberek is,
Mintha sok 1-es volna az irkában.
Hanem ezek maguk számolódnak
És csudálkozik módfelett az irka,
Hogy mindegyik csak magára gondol,
Különb akar lenni a többenél
S oktanul külön hatványozódik,
Pedig csinálhatja a végtelenségig,
Az 1 ilyformán mindig 1 marad
És nem szoroz az 1 és nem is oszt.

Vegyetek erőt magatokon
És legelőször is
A legegyszerűbb dologhoz lássatok -
Adódjatok össze,
Hogy roppant módon felnövekedvén,
Az Istent is, aki végtelenség,
Valahogyan megközelítsétek. (1924)

Attila az embereket 1-esnek gondolja. 1-nek, azaz egésznek látja őket. Egésznek, egészségesnek. De ha körülnézünk a világban, azt látjuk, hogy az emberek nem egészségesek, nem egészek. Inkább látjuk őket megtörteknek, a matematika nyelvén: „törteknek”. A törtek összeadása (összeadódása) azonban már korántsem olyan egyszerű, mint az egész számoké, főleg, ha emezek csak 1-esek!

A törtek összeadása azonban nem lehetetlen! Egy feltétel van: legyen egy közös nevezőjük. Ennek megtalálása nem ördögösség. Egyszerűbb esetekben elég az egyik törtet egyszerűsíteni, vagy a másikat bővíteni. Nagyon fontos tudni, hogy ettől a tört értéke nem változik, nem lesz se több, se kevesebb. Csak alkalmassá válik az összeadásra. Magyarán: ha két ember szeretne összefogni, együttműködni, lehet, hogy az egyiknek kicsit egyszerűbbé kell válnia (nevezzük ezt most alázatnak), a másiknak kicsit tágítani kell a látókörén (többet olvasni pl. szépirodalmat. Itt most magamra gondolok, tudom, hogy keveset olvasok.).

Vegyünk egy egyszerű példát. Két ember (egy férfi és egy nő) összeházasodik. Az addig két „félemler” egyesül egy szent szövetségben, és lesznek ezentúl „egyek” azaz egészek. Matekul: $\frac{1}{2}$ meg $\frac{1}{2}$ = 1. Akkor sincs nagy baj, ha a két rész nem egyforma. Az egyik $\frac{1}{3}$, a másik $\frac{2}{3}$. Az összeadás eredményeképp akkor is egy egész jön ki. $\frac{1}{3} + \frac{2}{3} = 1$.

Attila versében az 1-esek viszonylag közel vannak egymáshoz: egy irkában, azaz egy füzetben. Az összeadódás minimum feltétele, hogy közel legyünk egymáshoz. A házasság két személy egybeforrása. De több személyből álló csoportok tagjai közt is fontos megtalálni a közös nevezőt, a hatékony együttműködés érdekében. Ilyen csoportok lehetnek a baráti társaságok, sportegyesületek, természetjárók csapata, zenekarok, kórusok, egyházközség, stb. Ideális esetben egy ilyen csoport létszáma akkora, hogy még elférnek egy asztal körül. Kártyásoknak elég egy négyszemélyes asztalka, nagyobb csapat esetére vannak hosszabb asztalok, esetleg kerekasztalok. (A kerekasztal lényege, hogy nincs főnök, hanem minden tag egyenrangú. A krasznahorkai vár tanácstermében az egyenrangúságot a hosszú asztal körül úgy oldották meg, hogy minden tanácsagnak saját széke volt, de annak ülőmagassága úgy volt beállítva, hogy a fejük egy magasságban legyen. Ne érezze magát valaki nagyobbak csak azért, mert a természet nagyobb testmérettel ajándékozta meg. Jézus tanításában pedig nem az a nagy, aki uralkodik mások felett (sőt: zsarnokoskodik), hanem az az igazán nagy, aki szolgálja a felebarátait. Jézus esetében a csapat ideális létszáma: 12.)

Egy csapat lehet egy egyházközség is. Jó esetben a létszám jóval 12 fölött van. Fontos megjegyezni, hogy ennek ellenére EGY ASZTAL körül gyűlünk össze minden vasárnap. Van egy különleges alkalmunk is, amikor tényleg egy asztal körül ünnepelünk. Ez a búcsúi „salátacsipegető”. De mi lehet a közös nevező egy egyházközség tagjai között?

Elsőre az jutott eszembe, hogy mindnyájan emberek vagyunk. Gyarlók és halandók, azaz „gyarlandók”. Érzékenyek, sebezhetőek, előítéletekkel rendelkezők, félelemmel teltek, vagy éppen vakmerőek. Mindegyikünknek más és más az örökölt sorsa. Már ez is elég lehet arra, hogy megértéssel forduljunk egymás felé. De sokat segít mások elfogadásában az, amit Leó pápa is hangsúlyozott: ISTEN MINDANNYIUNKAT SZERET. Nevezhetnénk ezt is „közös nevezőnek”. Könnyebb szeretni a másik embert, ha tudatosítom magamban: Isten őt is szereti.

* * *

MI ATYÁNK (ifjúkorunk gitáros éneke)

Mi Atyánk, ki vagy a mennyben, Mi Atyánk, velünk vagy, Isten, Mi Atyánk, szent a te neved, Mi Atyánk, hadd éljünk teveled, Mi Atyánk, jöjjön el a te országod, Mi Atyánk, legyen úgy, ahogy akarsz! **REFRÉN: Akkor majd egyszer elhiszi minden ember, hogy szeret minket az Isten.** Mi Atyánk, ma is adj ennünk, Mi Atyánk, te vagy a kenyérünk, Mi Atyánk, szeress és megbocsáss, Mi Atyánk, ahogy mi, ha kéri más! Mi Atyánk, a kísértésben védj meg, Mi Atyánk, magunktól szabadíts meg! **REFRÉN**